

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

ГОЛОС УКРАЇНИ

Пам'ятаємо

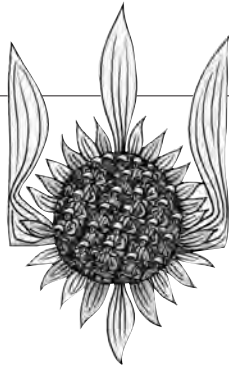

Простір Горлова

▶ СТОР. 4

ГЕРОЇ УКРАЇНИ

Рятував побратимів,
а сам загинув

▶ СТОР. 6

Незламні діти

Аби про маленьких
лицарів нації
дізналися
на всіх континентах

▶ СТОР. 7

№ 1 (8280)

СЕРЕДА, 3 СІЧНЯ 2024 РОКУ

WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР: Повітряний напад російського маніяка на Київ: бив ледь не усім ракетним арсеналом

Лідери України та Канади обговорили посилення повітряного щита для нашої країни

Президент України Володимир Зеленський у перший день нового року провів телефонну розмову з Прем'єр-міністром Канади Джастином Трюдо. Як повідомив Офіс Президента, співрозмовники привітали один одного з Новим роком та обговорили питання посилення безпеки України, яка вчергове зазнала масованої повітряної атаки з боку росії. Президент України подякував Прем'єр-міністру Канади за готовність допомагати в посиленні українського повітряного щита, зокрема постачанням додаткових систем «Насамс» і ракет до них.

▶ СТОР. 5

Зі зміною головування не змінюються пріоритети

З 1 січня головування у G7 починає Італія, змінюючи в цій ролі Японію. Президент України Володимир Зеленський привітав очільницю уряду Італії Джорджу Мелоні з початком головування країни в «Групі семи». «Вдячний нашим італійським партнерам за те, що вони захищають свободу та життя, підтримують глобальну стабільність і міжнародний порядок, заснований на правилах. Бажаю італійському головуванню в G7 успіхів у реалізації пріоритетів і сподіваюся на продовження успішної співпраці між Україною та «Групою семи» в подоланні спільних глобальних викликів», — написав він у мережі X.

▶ СТОР. 5

Норвегія дозволила прямий продаж зброї

Уряд Норвегії вирішив дозволити прямі продажі зброї та оборонної продукції своєї оборонної промисловості Україні. Як передає Укрінформ, про це йдеться у пресрелізі уряду. «У надзвичайній безпековій ситуації, що склалася в результаті агресивної війни росії, вкрай важливо, щоб ми продовжували підтримувати Україну. Підтримка України важлива для безпеки Норвегії та Європи. Ми повинні планувати можливе продовження незаконної агресивної війни. Тому уряд вирішив дозволити прямі продажі зброї та пов'язаної з обороною продукції від норвезької оборонної промисловості в Україну», — заявив глава МЗС Норвегії Еспен Барт Ейде. Рішення набуло чинності 1 січня 2024 року.

Фото з сайту ДСНС.

На знімку: евакуація людей із багатоповерхівки в Солом'янському районі м. Києва.

Ці новорічні свята для мирних міст та їх мешканців, напевно, стали найбільш «вибуховими» за весь час російсько-української війни. Паралельно з гарячою фазою на сході росія відкрила другий повітряний фронт проти цивільного населення України по всіх її регіонах.

Кульмінаційними діями його стала ніч на 29 грудня і 2 січня. Перша повітряна атака рашистів у 2024 році хоча й за кількістю запущених засобів ураження не перевищила їх попередній масований напад, але була спрямована здебільшого на Київ та Харків.

▶ СТОР. 8

ПОДІЯ

У Запоріжжі відкрили центр з розшуку зниклих безвісти

Перший в Україні Центр з розшуку осіб, зниклих безвісти за особливих обставин — під час бойових дій та на тимчасово окупованих територіях, відкрили за ініціатииви Національної поліції України та за підтримки Групи «Метінвест» та комбінату «Запоріжсталь».

Як розповіли на підприємстві, основною метою діяльності центру є підвищення ефективності слідчої та пошукової роботи, налагодження постійного зв'язку поліцейських з родинами безвісти зниклих.

Правоохоронці проводитимуть опитування громадян для встановлення можливого місцезнаходження зниклих. На базі центру робитимуть відбір ДНК-зразків у біологічних родичів та призначатимуть судові експертизи.

У разі, якщо ви втратили зв'язок з рідними та близькими, звертайтеся до територіальних підрозділів поліції або за номером телефону: 095-450-41-86 та в месенджери WhatsApp, Telegram, Viber, Signal за вказаним номером, передає наш власкор Роман ВОЛОДИМИРОВ.

БАЛАНС ТИЖНЯ

Про мінус 18 відсотків — брехня, а про підвищення мінімалки — правда!

Податком у 18 відсотків обкладатиметься кожне надходження на картку фізичної особи, відповідно до затвердженої урядом Нацстратегії доходів.

Не поспішайте вірити всіляким нісенітницям, написаним у соціальних мережах, а подекуди — й у медіа, які не обтяжують себе перевіркою фактів, котрі наводять! Ім аби лиш нажахати й без того налякану війною широку публіку. Дарма, що такою сумнівною ціною!

Саме про це пише голова Комітету Верховної Ради України з питань фінансів, податкової та митної політики Данило Гетманцев у себе в телеграм-каналі.

▶ СТОР. 8

КОРОТКО

■ У січні 2024 року на Полтавщині збільшені соціальні виплати від держави отримуватимуть 80 тис. мешканців регіону. Загальна сума становитиме 177,2 мільйона гривень, повідомляє наш власкор Василь НЕІЖМАК.

■ Писанку давньоруського часу знайшли під час археологічних шурфувань на території замку князів Острозьких у місті Дубно на Рівненщині. Вона була у частково дослідженій ямі з фрагментами посуду кінця XI — початку XII ст., інформує Леонід КІЧАТИЙ, директор Державного історико-культурного заповідника м. Дубно.

■ У Кам'янці-Подільському на Хмельниччині розпочав роботу другий Ветеранський хаб для військових-ветеранів, учасників бойових дій та членів їхніх сімей. Невдовзі в області відкриють такий хаб у Шепетівському районі, а згодом ці відділи підтримки буде створено у кожній громаді краю, дізналася наша власкор Ірина КОЗАК.

Посилюють права військовослужбовців та ветеранів війни

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

У 2023 році Верховна Рада України ухвалила 18 законів у соціальній сфері. Про це «Голосу України» повідомили в секретаріаті Комітету з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів та відзначили, що прийняті закони сприяють посиленню прав військовослужбовців та ветеранів війни, вагітних жінок та працівників об'єктів критичної інфраструктури, українських трудових мігрантів та борців за незалежність України.

Значна частина ухвалених протягом минулого року законів стосується захисту прав та розширення можливостей Захисників та Захисниць України.

Прийнятими актами, зокрема:

- ▶ передбачено можливість надання статусу учасника бойових дій громадянам, які виступили на захист держави в перший місяць широкомасштабної війни росії проти України;

- ▶ спрощено процедуру надання особам статусу учасника бойових дій, особи з інвалідністю внаслідок війни, члена сім'ї загиблого (померлого) Захисника чи Захисниці України;

- ▶ звільнено від оподаткування транспортні засоби, які віднесені до гуманітарної допомоги та надходять для забезпечен-

ня оборони України, а також для використання військовослужбовцями;

- ▶ надано право військовослужбовцям робити особисте розпорядження (заповіт) щодо виплати одноразової грошової допомоги у випадку його загибелі;

- ▶ надано можливість Захисникам та Захисницям України, які звільнятимуться з військової служби у зв'язку із закінченням особливого періоду або оголошенням демобілізації, піти у відпустку тривалістю до 60 календарних днів, які увійдуть до страхового стажу;

- ▶ забезпечено право Захисників та Захисниць України на біологічне батьківство у разі втрати

ними репродуктивних функцій під час захисту держави від російської агресії;

- ▶ підтримано працівників об'єктів критичної інфраструктури, які постраждали під час виконання службових обов'язків від військової агресії росії проти України;

- ▶ урегульовано низку проблемних питань у сфері колективно-договірної регулювання;

- ▶ захищено права українців — трудових мігрантів, у процесі працевлаштування за кордоном;

- ▶ врегульовано питання щодо призначення пенсії громадянам, які проживають на тимчасово окупованій території або

на території, на якій ведуться бойові дії тощо.

Крім того, в секретаріаті комітету акцентували на проведених у листопаді 2023 року за сприяння Програми USAID «РАДА: наступне покоління» публічних консультацій: «Міжнародний досвід організації та функціонування ветеранської патронатної служби». До широкого обговорення міжнародного досвіду підтримки та супроводу ветеранів, складових майбутньої Єдиної наскрізної державної ветеранської політики, а також особливостей патронатного супроводу демобілізованих військовослужбовців в Україні долучилися понад 120 осіб.

«Проведення заходу відповідного рівня дає можливість Україні використати кращий міжнародний досвід організації та функціонування ветеранської патронатної служби», — зауважили в комітеті, додавши, що загалом за період роботи дев'ятої сесії Верховної Ради України дев'ятого скликання народні депутати та працівники секретаріату підготували і провели 17 засідань комітету, два слухання, 10 засідань круглих столів, а також розглянули 547 звернень громадян. Водночас основна робота комітету була зосереджена на здійсненні законопроектної функції.

Вл. інф.

Віriamo в реальність і знаємо, що диво творимо

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Час підсумків і планів. Голова підкомітету Верховної Ради з питань регіонального та транскордонного співробітництва між Україною та країнами-членами ЄС Олена Вінтоняк наголошує, що 2023-й став роком героїчного опору українців перед російськими загарбниками та історією стійкості українців.

«Ще один рік, який змінив нас, навчив, показав, хто ми є і ким маємо бути, — сказала Олена Вінтоняк. — Маємо одне бажання на всю країну — найшвидшої Перемоги України у війні з росією. Попри важку ситуацію на полі бою ми вистояли і продовжуємо боронити нашу державу».

Олена Вінтоняк зазначає, що в 2023-му Україна стала ще ближчою до Євросоюзу, адже Європейська рада вирішила розпочати переговори про вступ нашої держави до ЄС. Це історична перемога, попри зусилля Росії знищити євроінтеграційні цілі нашої країни.

«Не маючи великого флоту, Україна змогла вибити кораблі РФ із Чорного моря та прокласти зерновий коридор через Дунай, уперше в історії кваліфікувалася на Олімпійські ігри у футболі та посіла третє місце в медальному

заліку Європейських ігор-2023, здобувши 41 нагороду. І мільйони щоденних маленьких перемог усіх українців наближують головну Перемогу України», — додала народна депутатка.

«Віriamo в реальність і знаємо, що диво творимо власними руками: наші Захисники і Захисниці, медики, рятівники, енергетики, волонтери та всі ті, хто на своєму фронті допомагає боротися зі злом, що підступно ступило на нашу землю. Кожен із нас невтомно працює, щоб рік, який почався зимою 24 лютого 2022-го, якнайшвидше закінчився. Нині ми як ніколи усвідомлюємо значення слів наших бабусь і дідусів «тільки б не було війни». Бо все, про що ми молимося, це про мирне небо. Бажаю всім нам переможного Нового року!

Бережіть себе, свою родину, нашу Україну», — акцентує Олена Вінтоняк.

Підготувала
Людмила СТРАЖНИК.
Фото надано Оленою
ВІНТОНЯК.

На Рівненщині — новий керівник області

З 1 січня до обов'язків на посаді начальника Рівненської ОВА приступив Олександр Коваль (Указ Президента України від 27 грудня 2023 року №858/2023).

«Рівненщина — тиловий регіон. Тому перед нами стоїть багато завдань щодо безпеки, а також збереження процесів, які започатковані в економіці. Надзвичайно важливо втримати фундамент розвитку Рівненщини, закладений попереднім керівництвом області», — сказав Олександр Коваль.

Олександр Коваль має значний управлінський досвід. Він до цього очолював Рівненську РДА. Депутат Рівненської обласної ради.

Перші відгуки мешканців області на таке призначення — схвальні, оскільки Олександр Коваль має репутацію порядної, чесної, компетентної людини.

Олександра ЮРКОВА.
Фото з відкритих джерел.

Рівне.

Ліки стануть доступнішими завдяки соціальній відповідальності дистриб'юторів, виробників та імпортерів

ГОТУЄТЬСЯ ЗАКОНОПРОЕКТ

У Верховній Раді України зареєстровано проект змін до закону про лікарські засоби, які, на думку ініціаторів, допоможуть зробити медикаменти більш доступними для населення.

Народні депутати пропонують чітко визначити критерії, яким мають відповідати національні оптові дистриб'ютори лікарських засобів. Водночас на них, а також на виробників та імпортерів лікарських засобів мають намір покласти зобов'язання з обслуговування населення та з реалізації лікарських засобів.

Згідно з проектом змін (№ 10384) національний оптовий дистриб'ютор визначається як «суб'єкт господарювання, який провадить діяльність з оптової торгівлі лікарськими засобами на підставі відповідної ліцензії та має сертифікат на відповідність вимогам належної практики дистрибуції». Визначається також низка критеріїв, яким має відповідати такий представник. Йдеться, зокрема, про те, що національний дистриб'ютор має провадити госпо-

дарську діяльність з оптової торгівлі лікарськими засобами за місцями провадження діяльності (аптечні склади (бази), розташованими не менш як у половині адміністративно-територіальних одиниць, зазначених у частині другій статті 133 Конституції, з урахуванням особливостей здійснення економічної діяльності на тимчасово окупованій території або територіях, на яких ведуться бойові дії.

Законотворці мають намір покласти на націо-

нального оптового дистриб'ютора зобов'язання з обслуговування населення, що полягає в забезпеченні постійної наявності обов'язкового мінімального асортименту так званих соціально орієнтованих лікарських засобів. Цей асортимент визначатиметься центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я. Такий підхід сприятиме задоволенню потреб населення певної адміністративно-територіальної одиниці. А також допоможе налагодити можливість поставляти необхідну кількість лікарських засобів у короткий строк на відповідну територію.

На виробників та імпортерів покладатимуться зобов'язання з реалізації на рівних умовах лікарських засобів власного виробництва або ввезе-

них на територію України всіма національними оптовими дистриб'юторами, які звернулися до виробника чи імпортера лікарських засобів щодо укладення договору купівлі-продажу.

Парламентарії пропонують також заборонити наносити на первинній та вторинній упаковці лікарських засобів будь-яку рекламу та інформацію рекламного характеру, які можуть сприяти просуванню такого товару на ринку. Зокрема — формувати думки про винятковість чи перевагу лікарського засобу порівняно з таким самим лікарським засобом без нанесення подібної інформації. Це може вводити споживачів лікарських засобів в оману, сприяти популяризації окремих суб'єктів господарської діяльності, вважають законотворці. Утім, заборона не стосуватиметься інформації,

яка містить відомості про виробника чи власника реєстраційного посвідчення на лікарський засіб та їхніх логотипів.

У пояснювальній записці, яка супроводжує законопроект, вказується на те, що аналогічне положення про покладання на оптових дистриб'юторів певних зобов'язань передбачається новою редакцією закону про лікарські засоби (від 28 липня 2022 року № 2469-IX), який планують ввести в дію після завершення воєнного стану. Але таке положення відсутнє в чинному законі. Це дає можливість недобросовісним операторам фармацевтичного бізнесу, використовуючи сучасні маркетингові можливості на фармацевтичному ринку, ігнорувати вимоги законодавства, чесної конкуренції на ринку та соціальної орієнтації їхньої діяльності, наголошують

законотворці. Вони вказують на те, що на зустрічі голови Антимонопольного комітету з представниками дистриб'юторських компаній з різних регіонів України зазначалося: на ринку є низка чинників, які перешкоджають вільній конкуренції та у підсумку призводять до здорожчання ліків для кінцевого споживача. Саме з цими чинниками пов'язана необхідність закріпити на рівні закону положення щодо покладання на виробників, імпортерів та національних дистриб'юторів лікарських засобів зобов'язань із забезпечення населення лікарськими засобами та їх фізичної доступності.

Профільним у розгляді цього проекту змін визначено парламентський Комітет з питань здоров'я нації, медичної допомоги та медичного страхування.

Надія СМІЯН.

Офіційне
друковане видання
Верховної Ради
України — газета
«Голос України»

Голос України

Закон України

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення будівництва та експлуатації Національного військового меморіального кладовища

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. Пункт 27 розділу Х «Перехідні положення» Земельного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3—4, ст. 27) доповнити підпунктом 22¹ такого змісту:

«22¹) для розміщення Національного військового меморіального кладовища передача у постійне користування, зміна цільового призначення земельних ділянок державної, комунальної власності здійснюється з такими особливостями:

місце розташування Національного військового меморіального кладовища визначається Кабінетом Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері соціального захисту ветеранів війни;

вилучення земельних ділянок із постійного користування може здійснюватися без погодження землекористувача, який належить до державної, комунальної власності. У разі вилучення земельної ділянки за згодою землекористувача йому може бути передана у користування інша земельна ділянка державної, комунальної власності. У разі передачі на заміну земельної ділянки збитки землекористувачу, пов'язані з вилученням земельної ділянки, не відшкодовуються;

припинення права постійного користування, зміна цільового призначення земельних ділянок здійснюється без дотримання вимог абзацу першого частини третьої, абзацу другого частини п'ятої, частин сьомої і восьмої статті 20, частини другої статті 150 цього Кодексу, без відшкодування втрат лісгосподарського виробництва та збитків землекористувачам, які належать до державної, комунальної власності;

зміна цільового призначення земельних ділянок, відомості про які внесені до Державного земельного кадастру, які передаються у постійне користування державній установі або державному підприємству, що належить до сфери управління центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері соціального захисту ветеранів війни, для розміщення Національного військового меморіального кладовища, не потребує розроблення документації із землеустрою, крім випадків необхідності поділу, об'єднання земельних ділянок. Внесення до Державного земельного кадастру відомостей про зміну цільового призначення такої земельної ділянки здійснюється на підставі рішення відповідного органу виконавчої влади, органу місцевого самоврядування про зміну цільового призначення земельної ділянки.

Не допускається зміна цільового призначення земельних ділянок на умовах, визначених цим підпунктом, на землях природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, землях водного фонду, а також територіях житлової забудови, визначених затвердженою містобудівною документацією на місцевому рівні».

2. Розділ VIII «Прикінцеві положення» Лісового кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 21, ст. 170) доповнити пунктом 6⁴ такого змісту:

«6⁴. У разі виникнення потреби у вирубуванні дерев і чагарників на земельних ділянках лісгосподарського призначення, що використовуються для розміщення Національного військового меморіального кладовища, спеціальний дозвіл на інші види спеціального використання

лісових ресурсів видається власниками лісів або постійними лісокористувачами за зверненням замовника робіт (послуг) з будівництва».

3. У Законі України «Про поховання та похоронну справу» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 7, ст. 47 із наступними змінами):

1) абзац шостий статті 2 після слів «об'ємно-просторовий об'єкт» доповнити словами «загальнодержавного значення»;

2) у статті 15¹: частину третю викласти в такій редакції:

«Особи, зазначені у частині першій цієї статті, які поховані на інших кладовищах, крім Героїв України, яким починаючи з 2014 року вручено орден «Золота Зірка», а також крім осіб, похованих на тимчасово окупованих територіях (після їх деокупації), не підлягають перепохованню на Національному військовому меморіальному кладовищі, а увічнення їхньої пам'яті може здійснюватися у музейному комплексі Національного військового меморіального кладовища»; після частини третьої доповнити новою частиною такого змісту:

«Особи, зазначені у частині першій цієї статті, урна з прахом яких похована в колумбарній ніші на інших кладовищах, можуть бути перепоховані в колумбарії на Національному військовому меморіальному кладовищі в порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України».

У зв'язку з цим частину четверту вважати частиною п'ятою;

доповнити частинами шостою і сьомою такого змісту:

«Перепоховання Героїв України, яким починаючи з 2014 року вручено орден «Золота Зірка», та осіб, зазначених у частині першій цієї статті, які поховані на тимчасово окупованих територіях (після їх деокупації), на Національному військовому меморіальному кладовищі здійснюється в порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України».

На Національному військовому меморіальному кладовищі може здійснюватися перепоховання видатних борців за незалежність України у ХХ столітті за рішенням та в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України»;

3) у статті 23¹: частину третю доповнити реченням такого змісту: «Припинення права постійного користування, зміна цільового призначення або подальша передача такої земельної ділянки (її частини) у користування забороняється»;

частини четверту і восьму викласти в такій редакції:

«Замовником будівництва Національного військового меморіального кладовища є державна установа або державне підприємство, що належить до сфери управління центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері соціального захисту ветеранів війни. Проектування та будівництво Національного військового меморіального кладовища здійснюються за рахунок коштів державного бюджету відповідно до закону про Державний бюджет України на відповідний рік та інших джерел, не заборонених законодавством»;

«Утримання в належному стані та охорона Національного військового меморіального кладовища забезпечуються за рахунок коштів державного бюджету відповідно до закону про Державний бюджет України на відповідний рік, інших джерел, не заборонених законодавством, та здійснюються державною установою або державним підприємством, що нале-

жить до сфери управління центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері соціального захисту ветеранів війни, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України»;

4) частину першу статті 27 викласти в такій редакції:

«Кожне поховання та перепоховання померлих реєструється спеціалізованим комунальним підприємством (а в разі його відсутності — виконавчим органом сільської, селищної, міської ради), державною установою або державним підприємством, що належить до сфери управління центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері соціального захисту ветеранів війни (у разі поховання на Національному військовому меморіальному кладовищі), у книзі реєстрації поховань померлих, форма якої встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства»;

5) пункт 1¹ розділу VI «Прикінцеві положення» викласти в такій редакції:

«1¹. Встановити, що під час дії воєнного стану, введеного Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженням Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 2102-IX, місце розташування Національного військового меморіального кладовища визначається без проведення публічного обговорення намірів будівництва на території територіальної громади та без прийняття органом місцевого самоврядування рішення про розроблення відповідної містобудівної документації місцевого рівня, передбаченого частиною другою статті 23¹ цього Закону».

4. Розділ V «Прикінцеві положення» Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 34, ст. 343 із наступними змінами) доповнити пунктами 9¹⁰ і 9¹¹ такого змісту:

«9¹⁰. Установити, що дія частин третьої і четвертої статті 24 цього Закону не поширюється на передачу земельних ділянок, зазначених у підпункті 22¹ пункту 27 розділу Х «Перехідні положення» Земельного кодексу України, у постійне користування державній установі або державному підприємству, що належить до сфери управління центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері соціального захисту ветеранів війни, для розміщення Національного військового меморіального кладовища та зміну їх цільового призначення».

9¹¹. Установити, що проектування Національного військового меморіального кладовища здійснюється без одержання містобудівних умов та обмежень забудови земельних ділянок, з дотриманням обмежень у використанні земель».

5. Абзац другий частини п'ятої статті 7 Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 3, ст. 25; із змінами, внесеними Законом України від 27 липня 2023 року № 3272-IX) доповнити словами «та припинення права постійного користування земельною ділянкою для розміщення Національного військового меморіального кладовища».

6. Абзац другий частини першої статті 3 Закону України «Про оцінку впливу на довкілля» (Відомості Верховної Ради

України, 2017 р., № 29, ст. 315 із наступними змінами) викласти в такій редакції:

«Оцінці впливу на довкілля не підлягає діяльність, прямо не передбачена частинами другою і третьою цієї статті, а також планована діяльність, спрямована виключно на забезпечення оборони держави, ліквідацію наслідків надзвичайних ситуацій, відновлювальні роботи з ліквідації наслідків збройної агресії проти України під час дії воєнного стану, відповідно до критеріїв, затверджених Кабінетом Міністрів України, зміна цільового призначення особливо цінних земель та інша діяльність, пов'язана з розміщенням Національного військового меморіального кладовища».

7. Пункт 3 розділу XII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про освіту» (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 38—39, ст. 380 із наступними змінами) доповнити підпунктом 20 такого змісту:

«20) передача у постійне користування та зміна цільового призначення земельних ділянок державної, комунальної власності для розміщення Національного військового меморіального кладовища здійснюється без дотримання вимог частин третьої і четвертої статті 80 цього Закону».

8. Абзац другий підпункту 1 пункту 3 розділу II «Прикінцеві положення» Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо Національного військового меморіального кладовища» від 31 травня 2022 року № 2292-IX виключити.

9. Підпункт 2 пункту 1 розділу I Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо удосконалення та цифровізації процедури оцінки впливу на довкілля» від 13 липня 2023 року № 3227-IX викласти в такій редакції:

«2) абзац другий частини першої статті 3 викласти в такій редакції:

«Оцінці впливу на довкілля не підлягає діяльність, прямо не передбачена частинами другою і третьою цієї статті, а також планована діяльність, спрямована виключно на забезпечення оборони держави, ліквідацію наслідків надзвичайних ситуацій, відновлювальні роботи з ліквідації наслідків збройної агресії проти України під час дії воєнного стану, відповідно до критеріїв, затверджених Кабінетом Міністрів України, зміна цільового призначення особливо цінних земель та інша діяльність, пов'язана з розміщенням Національного військового меморіального кладовища».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім пункту 9 розділу I цього Закону, який набирає чинності з дня набрання чинності Законом України «Про внесення змін до деяких законів України щодо удосконалення та цифровізації процедури оцінки впливу на довкілля» від 13 липня 2023 року № 3227-IX.

2. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд та приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ.
м. Київ,
8 грудня 2023 року.
№ 3505-IX.

Першою у 2024 році в Ужгороді о шостій ранку народилася дівчинка вагою 3400 грамів. Мати дитини — жителька села Заріччя Хустського району. До речі, маля стало четвертою дитиною у родині. І мама, і немовля здорові, почуваються добре, повідомили в міськраді. У місті дівчинка — єдина новонароджена у новорічну ніч, *передає наш власкор Василь Нитка*

Простір Горлова

Сьогодні минає рік відтоді, як не стало Анатолія Федоровича Горлова, багатолітнього Головного редактора газети «Голос України».

Його робочий кабінет — на третьому поверсі редакції, в лівому крилі — лишився досі незайнятим. Ця обставина не ховає в собі якоїсь нарочитості або спеціально придуманої символічності. Хоч наша професія й схильна нерідко до метафор, гіпербол чи прихованих смислів — сам Горлов чогось подібного не любив. І до мимовільних гріхів нашого честолюбного ремесла ставився в кращому разі з іронією. І коли казав тобі про твої текст: «Геніально!» — то, про всяк випадок, варто було задуматися, чи в тебе все гаразд із професійною самооцінкою.

Отже, той кабінет залишається незайнятим, просто двері ніби ненадовго зачинені, як і раніше бувало, коли господар кудись виходив, на верстку, на щоденний передобідній футбол чи «у вищі інстанції».

Повторимося: прихованого смислу в усьому цьому немає. Просто нам здається, що так і має бути, бо існує щось таке, що можна означити як «простір Горлова». Простір, що створений ним самим і належить тільки йому.

Анатолій Федорович не раз повторював, що незамінних людей немає — маючи на увазі передусім самого себе. І саме щодо себе — помилявся. Бо незамінних таки трохи є. Їх завжди — трохи.

Власне, отой горловський простір — не порожній. Ми всі, більше чи менше, усвідомлено чи ні, досі перебуваємо там, і нехай на цей раз Горлов вибачить нам цю метафору.

Спогадів колег про Анатолія Федоровича багато. І всі справжні та щирі, оскільки він завжди залишається з нами.

Патріотична газета — стратегічний ресурс держави

Від заснування парламентського видання тема державності та її витоків на сторінках «Голосу України» була провідною. Можна сказати, що співавтором багатьох історичних нарисів і досліджень, цілих публіцистичних циклів був Анатолій Горлов.

Моїх, таких як «З братами не воюють, або Чому російсько-українські війни не регіональний конфлікт, а прояв цивілізаційного протистояння», «Українська церква і московські міфи» чи «Злочини окупантів», так точно. Ні, він не переписував, не додав абзац чи речення, не придумував замість тебе загальні фрази (хоч у газеті і таке бувало!), а генерував ідею, вказував напрямки, визначав тенденції. Здавалося, кожне слово у матеріалі для нього було візуальним образом, і, можливо, через те він не любив іншомовних вкраплення, малорозумілими для широкого загалу термінами чи модних словечок та вимагав користувалися українською лексикою.

Унікальне журналістське чуття, розуміння актуальності теми, злободенності в контексті суспільно-політичного життя країни і світу, якими володів головний редактор видання, передавалось і нам, журналістам.

Анатолій Горлов, спасибі йому, долучав журналістів газети до фундаменталь-

них видань, зокрема таких як «Українська державність. Витоки, етапи становлення та розвитку. Фотолітопис до 1180-річчя Української державності» (2019), «Українська державність — історико-правничі нариси» (2021). І сам був не просто членом редколегії 800-сторінкової книги, а генератором ідей і їх виконавцем — радив, дискутував, писав, вичитував тексти, редагував, хапався за кожну цікаву думку. Він був одним із авторів ідей запровадження Дня Української Державності. В продовження теми державності задумав і організував видання унікальної книги «30 років Незалежності», до якої увійшли 30 нарисів журналістів «Голосу України», підготовлених за публікаціями у парламентській газеті.

Якось зауважила, що від початку повномасштабного вторгнення на фронт добровольцями пішло багато знайомих істориків — молодих і не дуже науковців. «Значить, знають, за що воюють», — сказала моя сестра. Анатолій Горлов добре знав, задля чого він працює і які завдання вирішує газета. Завдяки невтомній праці головного редактора і очолюваного ним колективу газета стала унікальним літописом незалежної України, літописом Майданів і протистояння російській агресії. Газета десятками, а,

швидше, сотнями публікацій дуже точно і аргументовано розповідає про те, хто ми, якого кореня і за що сьогодні воюємо. Газета протистоїть російським маніпуляціям, руйнує антиукраїнські імперські і радянські міфи, відстоює українську ідентичність і державність. І хоч не в окопі, але постійно на фронті — інформаційному.

Очевидно, що усі загарбницькі війни розпочинаються з інформаційної масованої атаки противника, одурманення брехнею гарматного м'яса. Протистояти зомбуванню, інформаційній агресії — справа не легка, вона потребує фахової підготовки і знань. Без відсічі московським пропагандистам, систематичної просвітницької роботи серед свого населення, яку і веде «Голос України», виграти війну, перемогти у боях, які ще попереду, неможливо.

Напрацювання газети «Голос України», її колективний досвід, державницька позиція — стратегічний ресурс держави, в ім'я якої наша спільна праця і боротьба.

Будемо завжди вдячні Вам, Анатолію Федоровичу.

Світлана ЧОРНА.

ВІРШ-ПОСВЯТА

Ваше світло в безмежності сяє

Ваше світло в безмежності сяє,
Вічна пам'ять у наших серцях,
Лине слава про Вас небокраєм —
Дивовижну людину-творця.

Ви часопису вірний керманич,
І творили його від душі.
Не чекали небесної манни,
Працювали за десятих,
Не шкодуючи сил своїх власних,

Ні здоров'я та навіть життя.
І згоріли тому передчасно.
Не торкнеться творця забуття!
А команду яку підібрали:
Кожен і кожна якраз Вам під стать.

«Голос» і слово — це щит від навали,
Слово завжди вестиме на рать.
Серце рвалось від болю і туги,
Коли ворог смертельний напав.
У ділах Ви сягнули напруги,

Що повалить суспільства стовпа.
Ваші справи крокують в майбутнє.
Прапор «Голосу» так майорить!
З Вами, Вчителю наш незабутній,
Не втрачаєм зв'язок ні на мить!

Тетяна КОМЛІК.

Уроки професіоналізму починалися з... арифметики

В очолюванні Анатолієм Горловим колектив редакції газети «Голос України» на посаду власкора у Полтавській області я прийшов улітку 2013 року. І під його безпосереднім керівництвом працював майже дев'ять з половиною літ. То були дуже непрості для всіх нас часи. Тож, на відміну від багатьох колег, не зустрічався з головним редактором за межами редакції. Та й поріг його кабінету переступав фактично кілька разів. Але й тих нечисленних зустрічей ще на початку роботи в «Голосі» та подальшого телефонного спілкування вистачило, щоб отримати від нього уроки високого професіоналізму.

У цьому контексті пригадується свіжіший приклад, коли мені самому довелося трохи відредагувати пропозиції головного редактора. Тоді, 2021 року, всі «голосоукраїнці» працювали над підготовкою двох масштабних спецвипусків парламентської газети до 30-річчя Незалежності України. Один із них мав представляти здобутки кожного регіону за три десятиліття. Безпосереднім ініціатором, натхненником і куратором обох проєктів був Анатолій Горлов. Саме він розробляв орієнтовний план підготовки таких матеріалів для власкорів.

У ньому мені особисто не зовсім доречним видавався тільки один пункт. Зокрема той, де йшлося про виступи на газетних розворотах-візитівках кожного регіону їхніх керівників — голів обласних адміністрацій і рад. Адже з попереднього досвіду знаю: підготовлені прес-службами високопосадовців тексти майже завжди нагадують хвалебні самозвіти, з яких випливає, що ледь не за всі

досягнення краю земляки мають дякувати сьогодняшнім його керманічам.

Та чи справді ці тимчасовці є головними рушійними позитивних змін у регіоні за 30 років? Чи не загубляться в їхній тіні справжні герої тих чи інших перетворень? І, зрештою, чи цікавими будуть для читачів газети пів сотні (!) таких самозвітів? Свої міркування з цього приводу висловив письмово. І вже наступного дня головний редактор зателефонував мені особисто. З нагадуванням про те, що йдеться лише про орієнтовний план, який у жодному разі не треба вважати догмою. Тож і при підготовці регіонального розвороту виступи перших посадовців області не є обов'язковими. Головне, щоб матеріал відображав сутність подій та явищ за таким досить тривалим період і не був нудним, переобтяженим офіціозом.

«Думайте не про посадовців, а про нашого читача», — такою була тодішня порада від Анатолія Горлова. Зайве говорити про її суголосність із моїми внутрішніми переконаннями та уявленнями про журналістику. Тож героями того матеріалу на ювілейний розворот стали справді знакові для Полтавщини, й не тільки, особистості, далекі від владних крісел.

Зрештою, за час роботи в «Голосі України» під керівництвом Анатолія Горлова не пам'ятаю випадку, коли доводилося б, як то кажуть, наступати на горло власній пісні й «прославляти» в парламентській газеті тих, хто заслуговує зовсім іншого... Розумію, що завдячувати цьому маю насамперед головному редактору.

Василь НЕЇЖМАК.

«Бункер не врятував ще жодного диктатора...»

«Друкується? Це добре. Бо дехто не написав для нашої газети навіть рядка, а вже просить на роботу», — таким був початок моєї першої розмови з Анатолієм Горловим.

До того ми не були знайомі і ніколи не зустрічалися.

Анатолій Федорович працював тоді першим заступником головного редактора «Голосу України».

У його кабінеті був також Сергій Сай-Боднар, редактор газети «Україна молода». Це він рекомендував мене власкором «Голосу України».

«Отже, хочете у нас працювати? — запитав Анатолій Федорович. — Пишіть заяву. Тепер все залежить від вас. Бажаю успіху!». І усміхнувся.

Запитань не було. Йому виявилось достатньо короткої характеристики, яку дав Сай-Боднар.

Так з легкої руки Анатолія Федоровича почалася моя робота у парламентському виданні.

Запам'яталася ще одна зустріч з Горловим. Відбувалася вона у незвичному місці. Недалеко від Вінниці, у невеликому сосновому лісі, є залишки колишньої ставки Гітлера «Вервольф». Фюрер приїжджав у цю схованку тричі у 1942—1943 роках. Загалом провів у підземеллі 156 днів.

Про ті події нині нагадують величезні брили бетону, розкидані після вибуху між деревами. Підземелля пі-

дірвали радянські війська у 1944-му під час наступу на Вінницю.

На території зберігався обмурований камінням резервуар для води. Дехто з екскурсоводів каже, що це був басейн для купання. Оглядаючи тут фактично більше нема чого.

Сюди, за вісім кілометрів на північ від обласного центру, постійно приїжджають туристи. Всім цікаво, чи залишилося щось у бункері?

Побувати на місці ставки «Вервольф» хотіли й колеги з нашої газети, які у жовтні 2003-го приїжджали для участі в акції «Дні «Голосу України» на Вінниччині». Очолював журналістів Анатолій Горлов.

До Києва колеги поверталися через два дні, ввечері. У світлі фар з'явився напис на покажчику: «Ставка Гітлера «Вервольф». Знак показував праворуч».

Анатолій Федорович запитав: «Це далеко від траси?» — «Та ні, рукою подати». — «Зайдемо»...

У світлі фар оглянули галявину, де бовваніли брили. Горлов торкнувся рукою до найбільшої з них. Бетон сів на вище зросту людини. Обійшов довкола, уважно розглядаючи цей уламок гітлерівського бункера, а тоді сказав: «Бункер не врятував ще жодного диктатора, історія не знає такого випадку».

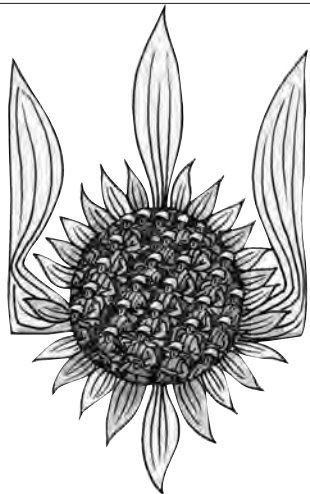
Які ж актуальні нині ті слова Горлова, сказані 20 років тому...

Віктор СКРИПНИК.

На Тернопільщині покладанням квітів та спільною молитвою відзначили 115-ту річницю від дня народження політичного діяча, очільника ОУН та борця за українську незалежність Степана Бандери. Участь у заході взяли представники влади, громадських організацій та жителі міста. У Тернополі також відбулося театралізоване читання творчого доробку Степана Бандери, а творчі колективи виконали патріотичні пісні, які роками мотивували українців відстоювати свою ідентичність, *повідомляє наш власкор Ірина Польова*

ГЕРОЇ УКРАЇНИ

Будьте гідними ранкового сонця

У львівському Будинку воїна зберігають військові традиції пошанування українських захисників.

Одразу біля входу в приміщенні Будинку воїна — кілька експозицій. У залі праворуч зовсім нова, «Час війни», що постійно оновлюється, — про звитяги героїв російсько-української війни від 2014-го й до сьогодні.

Нещодавно тут відбулася презентація збірок поетичних і прозових творів «Мої думки» Героя України Тараса Матвіїва. Представляли слухачам — молодим військовим — доробок свого загиблого в 2020-му сина його батьки Тарас і Валентина. Це книжки, які видали за його щоденниками.

Із продемонстрованого фільму постав справжній Воїн. Тарас Матвіїв — випускник Львівського національного університету — був не лише фаховим журналістом, а й відважним патріотом. Це підтверджує його активна життєва позиція під час Революції Гідності 2013—2014 років, де у складі III сотні Самооборони Майдану відстоював європейські цінності України. Був координатором «Пошукової ініціативи», засновником ГО «Народний легіон».

Із 2015-го Тарас (позивний «Сармат») — боєць окремої добровольчої чоти «Карпатська Січ». Навчався на курсах лідерства Національної академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного. Далі — служба за контрактом у 24-й окремій механізованій бригаді імені короля Данила. «Сармат» загинув у липні 2020-го біля села Троїцького на Луганщині. Указом Президента України молодшому лейтенанту Тарасові Матвіїву присвоєно звання Героя України з удостоєнням ордена «Золота Зірка».

«Простір сина був для нас святим, — розповіла Валентина Матвіїв. — Уже після трагічної загибелі ми взялися упорядковувати його речі та натрапили на зелену тежку із записами. Там був есей «Як будете ховати», де є слова — наче дороговказ для молоді: «Будьте гідними ранкового сонця». Відкрили нашого Тараса поновому, коли читали ці рядки.

«Земля повна життя. З неї ми вийшли, до неї повернемося. Коли порохи видають очі, в черевки лізе пісок, а металеві траки стирає криця — усе нагадує нам: смерті нема — є лише повернення», — це так само із Тарасових записів.

Батьки знали, що він ще студентом багато нотував, а тут натрапили на цільний скарб! Так виникла ідея видати книжки «Мої думки». Звісно, то важка емоційна робота, але водночас і збереження пам'яті про сина, в якому поєднувалося чимало шляхетних рис справжнього українця — працьовитість і релігійність, потяг до науки та мистецтва.

цінності, про революцію і війну, національні основи українця — вже дорослого чоловіка. Двотомник упорядкований і тематично щоб за окремими розділами читач знайшов близьке до свого моменту життя. Вишукане дизайнерське оформлення доповнюють фотоврізки з автентичним почерком автора.

«Ми живемо в час героїв, коли багато захисників віддають життя за соборну незалежну Українську державу, — мовила Валентина Матвіїв. — Коли навіть єдина ду-

слухатиме гудки, коли дзвінок похоронки обірветься. Грьобані москалі! Бездушні! Наші горнила розпечені ждуть. Бруд, втома, піт. Перемога пахне гідко. Комірці генералів накрохмалені. У шухляду замикаю своє серце в пітьмі. Прикінцевий час. Коли замкнені храми і цвинтарі — наші бліндажі відчинені. Імла розлилась у заплавах Лугані. Безсонна ніч над тобою...»

За словами мами Героя, книжки — то Тарасові діти, які мають жити, пробуджувати інших. У них зібрано записи зі студентських років журналіста, офіцера ЗСУ Тараса Матвіїва. У них усе його свідоме життя: поривання серця, загострене відчуття справедливості, жага боротьби і стремління до високої мети.

Твори розміщені в хронологічному порядку: таке побажання автора, про яке батьки дізналися за завчасно набраними нотатками на аркушах А4 в тій зеленій канцелярській тежці. Серед тих думок читач знайде ліричні зізнання закоханого юнака і серйозні міркування про політику, християнські та моральні

ша гине — гине чийсь Всесвіт: бо це ненароджені діти, це несповнені мрії, плани. Про Тараса знято два документальні фільми: після його загибелі багато людей відгукнулися. Один із них — «Воїн» журналіста Олега Василевського, який нині сам воює на Запорізькому напрямку».

На фасаді факультету журналістики Львівського національного університету імені Івана Франка відкрили меморіальну дошку на честь випускника, Героя України Тараса Матвіїва. Тепер пам'ять про захисника збережуть і в Будинку воїна. Тяглість традицій — таке відчуття, коли споглядаєш й інші тематичні виставки в приміщенні: про звитяги вояків ОУН-УПА, «У боротьбі за незалежну Україну: від дідів до внуків» та «Від людини до символу», присвячені воїнам-захисникам України у різні періоди розбудови держави, утвердження та боротьби за незалежність.

Людмила СТРАЖНИК.

Львівська область.

Фото автора.

Рятував побратимів, а сам загинув

«Надав першу медичну допомогу важкопораненому побратиму, організував евакуацію з поля бою, чим урятував йому життя. Проте, повертаючись на позицію, сам дістав смертельних осколкових поранень».

Це частина історії про героїчну загибель одного з хоробрих захисників України, уродженця села Бережниця Дубровицької громади Сарненського району Романа Вовчика.

Роман ще у 2016 році підписав контракт із ЗСУ та пішов служити старшим солдатом у 30-ту окрему механізовану бригаду імені князя Костянтина Острозького.

Був учасником АТО/ООС, а з початком повномасштабного вторгнення РФ в Україну виконував бойові завдання на передовій. Мав звання молодшого сержанта.

На жаль, у серпні 2022 року на Харківщині воїн загинув.

За особисту мужність і героїзм, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, самовіддане служіння Українському народові Президент України присвоїв Роману звання Герой України з удостоєнням ордена «Золота Зірка». Указ Президента України № 650/2023.

Володимир Зеленський особисто вручив орден родині молодшого сержанта Романа Вовчика (на знімку).

Нагороду отримала його мама — Лариса Іванівна, дружина Інна, донечки Софійка та Дарія.

Олександр КОХАН,
начальник Сарненської РВА
Рівненської області.

Фото з відкритих джерел.

Послуга втручання для забезпечення розвитку дитини

Відбулося розширене засідання Регіональної консультативної ради з питань реалізації пілотного проекту «Створення системи надання послуг раннього втручання».

Проект реалізується задля забезпечення розвитку дитини, збереження її здоров'я та життя в Одеській області. Засідання проводили спільно з Міжвідомчою координаційною комісією з питань надання послуг раннього втручання в Одесі. Захід відбувся під головуванням директорки департаменту соціальної та сімейної політики ОВА Тетяни Деметрьової.

З доповіддю «Презентація про підсумки реалізації заходів щодо впровадження системи надання послуг раннього втручання для забезпечення розвитку дитини, збереження її здоров'я та життя в м. Одеса у 2023 році, проблеми та шляхи їх вирішення» на засіданні виступила заступниця одеського міського голови Світлана Бедрега.

За результатами заходу підготовлено резолюцію до державних органів влади щодо нагальних питань, які потребують вирішення на загальнодержавному рівні, з метою успішного впровадження системи надання послуг раннього втручання. Послуга раннього втручання — це раннє виявлення командою спеціалістів різного

профілю проблем зі здоров'ям і розвитком дитини, вчасне та оперативне надання їй допомоги, що дає змогу знизити інвалідизацію дитини в майбутньому.

В Одесі функціонують Центр раннього втручання, створений на базі Комунального некомерційного підприємства «Дитяча міська поліклініка № 6» Одеської

міської ради та кабінет раннього втручання на базі Комунального некомерційного підприємства «Дитяча міська поліклініка № 2» Одеської міської ради.

Ольга ПОНОМАРЬОВА.

Одеська область.

Фото з відкритих джерел.

ТУРБОТА

Острівок милосердя для 30 людей у Висоцьку

Село Висоцьк Висоцької громади Сарненського району у близькому сусідстві з білоруссю. Справжнісінька польська глибинка. Але тут є острівок милосердя.

Саме так називають Комунальну установу «Центр надання соціальних послуг» Висоцької сільської ради, де знайшли прихисток 30 самотніх знедолених людей.

— Це люди різного віку, але є в них спільне: самотність, потреба у сторонньому догляді, — каже керівник комунальної установи Наталія Юдко, людина милосердна, енергійна, яка все робить для того, аби хоч трішки скрасити ту самотність, щоб люди мали що їсти, були в теплі. — У цьому, — зазначає вона, — допомагає і місцева влада. В. о. Висоцького сільського голови Людмила Гура часто навідується у центр, цікавиться, чим допомагати.

— Не минає закладу і начальник Сарненської РВА Олександр Кохан, — зауважує Наталія Юдко. — Ніколи не приїздить з порожніми руками. Ось і нещодавно привіз харчі, засоби гігієни. Розмовляв із пацієнтами.

До речі, люди були раді такому спілкуванню, бо до багатьох років 9—10 ніхто не приїздить провідати...

— Розмовляв із деякими мешканцями Центру. Вони задоволені умовами. Тут чисто, за тишиною. Хоча я розумію, що старість краще проводити в родинному колі. Але що поробиш, якщо доля зробила їх самотніми, — поділився враженнями начальник Сарненської РВА Олександр Кохан, який похвалив за турботу про пацієнтів Наталію Юдко.

Щоб пацієнтам у закладі було комфортно, старається весь колектив Центру. Так, смачні булочки для них пече Лариса Юдко, страви готує кухар Сніжана Бовгиря-Твардовська, уважна до людей молодша медична сестра Людмила Подорецька...

— За пацієнтів перераховують кошти Висоцька, Миляцька, Дубровицька громади. Не минають заклад і благодійники — БО «Глорія» із Сарн, «Рокадо» та інші. А мешканці сіл нашої громади із власної ініціативи привозять сюди вирощені на городках овочі. Працівники закладу заготовляють консервацію на зиму, — розповідає в. о. Висоцького сільського голови Людмила Гура.

— Останнім часом до нас часто навідується військові з гостинцями, — додає керівник Центру Наталія Юдко. — До Різдва хотіли прийти колядники, але ми вибачились, бо серед пацієнтів були випадки захворювань на грип.

Олександра ЮРКОВА.
Рівне.

Аби про маленьких лицарів нації дізналися на всіх континентах

До Дня Незалежності України Освітній центр Верховної Ради України презентував спеціальну збірку історій від юних українців у межах Всеукраїнської акції єдності «Разом до Перемоги».

Аби про маленьких лицарів нації дізналося якомога більше людей, «Голос України» разом з Освітнім центром Верховної Ради України започаткував на сторінках газети рубрику «Незламні діти».

У дописах збережено стиль і правопис оригіналу. А також представлено малюнки, створені в межах всеукраїнського флешмобу «Діти України за мир».

НЕЗЛАМНІ ДІТИ

Анастасія ДРУЯН, 11 років.
Запорізька гімназія
«Контакт» Запорізької міської ради Запорізької області,
м. Запоріжжя.

Спочатку мені здавалось, що ми не переможемо у цій війні, не зможемо протистояти ворогу...

Перший день війни був страшний, жахливий, сповнений болю, паніки та смертей невинних людей. Ми всі не вірили, що це сталося, та заперечували до останнього. Той день став ударом для всіх українців. Життя промайнуло перед очима, а потім — ще раз і знову... Здавалось, що це сон і ми скоро прокинемось. Так хотілося прокинутись, але ж ні. Залишалось тільки чекати, але ніхто не знав скільки. Попри сподівання ворога українці точно вирішили здобути волю, свободу та вибороти своє майбутнє! Ми маємо як мінімум дві найпотужніші сили: ЗСУ —

Збройні Сили України та ВСУ — Волонтерські Сили України! Крім того, люди збирають мільйони за день на допомогу нашим героям. Усе заради спільної мети — Перемоги добра над злом, Перемоги України!

Наша Перемога наближається й безсумнівно буде! У мене самої є захоплюючий досвід волонтерства. Улітку я робила різноманітні дівочі прикраси та магніти. Свої вироби я продавала, а гроші донатила на потреби ЗСУ. Люди реагували якнайкраще: ніколи не брали решту, давали гроші просто так. Вони не тільки купували, а й пригощали мене морозивом, булочками і лимонадом. Вони посміхалися мені, дякували та приходили знову. Одна жінка запитала, яка прикраса моя улюблена, купила її та подарувала мені. А реакція військових — найкраще! Один поділився зі мною піцою, інші дякували за те, що я

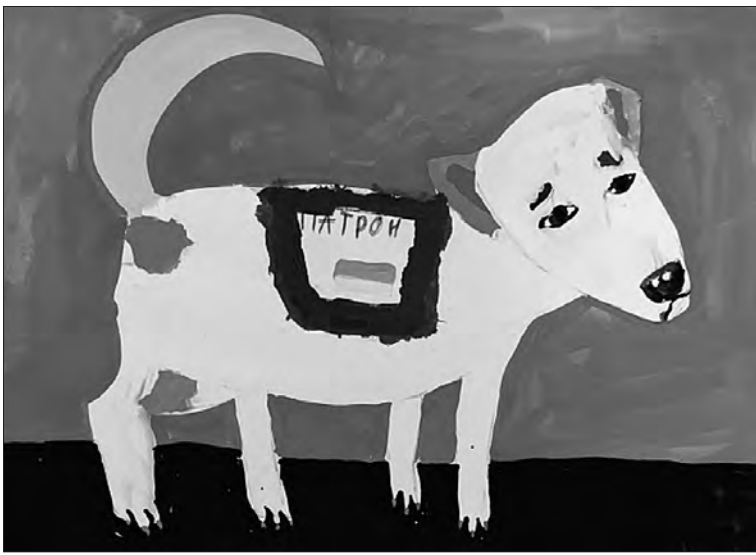
така є. А уявіть собі, як потім цей військовий повернувся до частини і розповів про мене іншим. Сподіваюся, це їх підбадьорювало. А вони підбадьорювали мене. Моє бажання допомагати у боротьбі за наше майбутнє ставало все сильнішим.

Хоча зароблені мною 5000 гривень не вплинуть на хід війни, але все, що кожен із нас робить, складається у величезний пазл — пазл Єдності. Кожен робить свою маленьку, але вагому справу. Разом ми непереможні!

Роман ГОРДАШ, 8 років.
КЗ «Хашуватський ліцей»
Гайворонської міської ради
Кіровоградської області.

Привіт усім! Мене звать Гордаш Роман. У моїй країні війна! Війна, яку з 2014 року називали АТО, яка переросла ще в більш жорстоку й жахливу трагедію 24 лютого 2022 року, розділивши наше життя на до та після...

З найперших днів війни моя родина допомагає нашим захисникам усім, чим може. Пам'ятаю, як уперше, під звуки сирен, носив до школи теплі речі, куртки, пледи, засоби гігієни та різні смаколики для передачі на фронт. Удома з батьками порізав майже весь темний одяг для плетіння маскувальних сіток. Також збирав удома різний одяг, іграшки, необхідні речі, щоб допомогти переселенцям та біженцям. Малював багато малюнків, виготовляв наклейки для банок з консервацією і контейнерів, щоб підбадьорити наших воїнів на фронті. Також мив і носив у школу скляні банки для виготовлення консервів. У школі завжди дружно кипіла робота. Наші невтомні господи-

ОГОЛОШЕННЯ

Втрачену картку водія для цифрового тахографа UAD 0000005PBVJ000, яка діє до 2025-01-16 на ім'я Ковтун Олександр Сергійович, вважати недійсною.

Втрачений додаток до атестата КВ №10019117 виданий середньою загальноосвітньою школою №97 м. Києва від 20 червня 1998 року на ім'я Жукової Вероніки Володимирівни, вважати недійсним.

Втрачений оригінал свідоцтва про здобуття базової середньої освіти реєстраційний номер 26/2007 серія КВ №31140048 виданий спеціалізованою школою №14 імені С.Ф. Грушевського Оболонського району міста Києва від 2007 року на ім'я Чупрій Наталії Миколаївни, 12.10.1991 року народження, вважати недійсним.

Втрачене свідоцтво про право власності на житло за адресою: м. Київ, вул. Володимирська буд. 81- Б кв. 36, згідно з даними реєстрових книг Бюро зареєстровано за Сазоненко Ганною Стефанівною, Сазоненко Володимиром Васильовичем (в рівних долях) на підставі свідоцтва про право власності на житло, виданого Державною адміністрацією Голосіївського району 30.12.2003 р. розпорядження № 28354 дата проведення реєстрації в Бюро 13.01.2004 р. за реєстровим № 9164, вважати недійсним.

Повідомляємо, що «02» лютого 2024 року за адресою 03035, м.Київ, вул. Стадіонна, буд.5 відбудуться позачергові Загальні збори учасників ТОВ «СВЯТОГРАД» (код ЄДРПОУ 19364006).

Порядок денний:
Розгляд заяви Директора ТОВ «СВЯТОГРАД» Фатікова Артура про звільнення.

Звільнення Фатікова Артура з посади директора ТОВ «СВЯТОГРАД».
Призначення на посаду директора ТОВ «СВЯТОГРАД» іншої особи».

Втрачену карту водія № UAD0000042519001 видану ДП "ДержавотрансНДІпроект" від 17.09.2020 на ім'я Борисенка Олександра Васильовича, вважати недійсною.

Втрачене посвідчення учасника ліквідації аварії на ЧАЕС серія А № 039847 (категорія 2) видане Держадміністрацією м. Києва 26 лютого 1993р. на ім'я Коваль Василя Петровича, вважати недійсним.

Вважати недійсним втрачене Свідоцтво про право власності на нерухоме майно (на приміщення квартири (офіс та експозиційний зал), що знаходиться за адресою: м. Львів, вул. Турецька, 3 кв. 2 № Г - 03712 від 01 листопада 2010 року, видане Управлінням комунальної власності департаменту економічної політики Львівської міської ради на ім'я Беги Володимира Мироновича та Науменка Олександра Івановича.

Приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу Коленченко Г.М. заведено спадкову справу після Юречко Ірини Іванівни, 1962 р.н., яка померла 14.10.2023, останнє місце проживання якої зареєстровано у м. Київ. Спадкоємців, які бажають прийняти спадщину після Юречко Ірини Іванівни, прошу в строк 6 місяців з дня її смерті звернутися до приватного нотаріуса Коленченко Г.М. за адресою: 03148, м. Київ, вул. Жмеринська, буд.30 (літ.А), нежил. прим. з №1 по №5 (групи прим. №6), тел.: +38(099)727-82-32, +38(096)645-49-95.

Приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу Коленченко Г.М. заведено спадкову справу після Худолій Ольги Володимирівни, 1956 р.н., яка померла 01.10.2023, останнє місце проживання якої зареєстровано у м. Київ. Спадкоємців, які бажають прийняти спадщину після Худолій Ольги Володимирівни, прошу в строк 6 місяців з дня її смерті звернутися до приватного нотаріуса Коленченко Г.М. за адресою: 03148, м. Київ, вул. Жмеринська, буд.30 (літ.А), нежил. прим. з №1 по №5 (групи прим. №6), тел.: +38(099)727-82-32, +38(096)645-49-95.

